

Sygn. akt IV P 192/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janina Połowińczak
Ławnicy:	W. G. (1) K. W.
Protokolant:	st. sekr. sądowy Barbara Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Inowrocławiu

sprawy z powództwa W. G. (2)

przeciwko Urzędowi Miasta I.

o przywrócenie do pracy i ewentualnie odszkodowanie

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W. G. (1) SSR Janina Połowińczak K. (...) W.

Sygn. akt IV P 192/15

UZASADNIENIE

Powód W. G. (2) żądał zasądzenia od **pozwanego Urzędu Miasta I.** na swoją rzecz kwoty 21.000 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia bez winy pracownika.

Powód wywodził, że pozwany naruszył art. 53§ 1 lit. 1a kp poprzez nie doliczenie do stażu pracy okresu przebywania powoda na zwolnieniu lekarskim i zastosowano niesłusznie ten przepis przy rozwiązaniu umowy.

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie, wywodząc, że zasadnie rozwiązano z powodem umowę o pracę, gdyż jego choroba trwała dłużej niż 3 miesiące, a zatrudnienie było krótsze niż 6 miesięcy, co daje podstawę do zastosowania art. 53§ 1 lit 1 a kp.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Strony w dniu 08.06.2015 r. zawarły umowę o pracę na czas określony od 08.06.2015 r. do 07.12.2016r. w pełnym wymiarze czasu pracy i powierzono powodowi w ramach prac interwencyjnych obsługę monitoringu w K. Straży Miejskiej I.

Dowód : umowa o pracę akta osobowe.

Bezsporne w sprawie jest, że powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od 12.08.2015 r. do 14.08.2015 r., 17.08.2015 do 27.08.2015 r., 08.09.2015 r. do 28.09.2015 r., 29.09.2015 r. do 29.10.2015 r., 30.10.2015 r. do 28.11.2015 r., od 29.11.2015 r. do 16.12.2015 r.

Dowód: zestawienie zwolnień lekarskich i świadectwo pracy w aktach osobowych.

Pozwany oświadczeniem woli z dnia 08.12.2015 r. rozwiązał z powodem umowę o pracę z dniem doręczenia pisma o rozwiązaniu umowy z powodu trwającej dłużej niż 3 miesiące niezdolności do pracy wskutek choroby, to jest art. 53§1 pkt 1 lit a kp i art. 43 ust. 1 ustawy z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych.

Rozwiązanie umowy powód otrzymał 09.12.2015 r. i z tym dniem umowa uległa rozwiązaniu.

Dowód : świadectwo pracy.

Tak ustalony stan faktyczny jest zgodny między stronami.

Spór dotyczy przyjęcia okresu zatrudnienia, który pozwala pracownikowi chorować 3 lub 6 miesięcy i jest to okres ochronny.

Według powoda należy przyjąć, że miał 6 miesięczny okres zatrudnienia, do którego to okresu należy wliczyć okres choroby. Pozwany natomiast wywodził, że należy przyjąć okres zatrudnienia sprzed zachorowania, który u powoda wynosił krócej niż 6 miesięcy.

Sąd uznał i przyjął za zasadne stanowisko strony pozwanej.

Zgodnie z art. 53 § 1. Pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia:

Pkt 1 jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa:

a) dłużej niż 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 6 miesięcy,

b) dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową.

Powód wywodzi, że w dniu 08 grudnia 2015 r. był zatrudniony 6 miesięcy dlatego nie można było zastosować litery „a” z art. 53§ 1 pkt 1 kp i z powodu naruszenia tego przepisu wnosi o przywrócenie do pracy lub roszczenie ewentualne zasądzenie 875,00 złotych odszkodowania.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że użyte w przepisach art. 53§ 1 pkt 1 kp określenie „był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 6 miesięcy” lub „co najmniej 6 miesięcy” oznacza okres zatrudnienia przed powstaniem niezdolności do pracy, to jest przed zachorowaniem.

Zasadnie więc pozwany w odpowiedzi na pozew podał stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie I PKN 161/99, (...) 2000 Nr 19, poz. 717 gdzie Sąd stwierdził, że do okresu zatrudnienia u danego pracodawcy, krótszego niż 6 miesięcy, od którego przepis art. 53§1 pkt 1 lit. a kp uzależnia możliwość rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby trwającej dłużej niż 3 miesiące - nie wlicza się okresu tej niezdolności.

Należy również stwierdzić, że przyjęcie stanowiska powoda, to jest wliczenie okresu choroby do okresu zatrudnienia i tak podsumowany okres zatrudnienia odnieść do postanowień art. 53 kp spowodowałby zasadniczo niemożność stosowania postanowień litery „a” z pkt 1 tego przepisu, gdyż przykładowo pracownik pracowałby tylko 3 miesiące i z takim pracownikiem nie można byłoby rozwiązać umowy według tego przepisu, bo po 3 miesiącach choroby spełniałby przesłanki z litery „b”.

Różnicując ochronę pracownika na podstawie stażu pracy u danego pracodawcy, przepis nie zawiera wyraźnego stwierdzenia, że chodzi o okresy zatrudnienia przed powstaniem niezdolności do pracy. Jednakże należy przyjąć, z uwagi na racjonalność ustawodawcy, że użyte w art. 53§ 1 pkt 1 określenie „był zatrudniony” oznaczają okresy zatrudnienia przed powstaniem niezdolności do pracy. Odmienna interpretacja bowiem stawiałaby pod znakiem zapytania tę dyferencję, wprowadzoną w § 1 pkt 1 lit. a i b omawianego artykułu.

Również interpretacja celowościowa tego przepisu prowadzi do wniosku, że chodzi o okres zatrudnienia pracownika, który jest niezdolny do pracy wskutek choroby i udzielenie odpowiedzi jak długo był zatrudniony zanim zaczął chorować, aby przy zamiarze rozwiązania umowy zastosować prawidłowo literę a lub b z art. 53 § 1 pkt 1 kp.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał i przyjął, że pozwany przy rozwiązaniu umowy o pracę z powodem nie naruszył przepisów z tym związanych i dlatego oddalił powództwo.

Dotyczy to również żądania ewentualnego, to jest zasądzenia odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy i niezasadność żądania odszkodowania wynika również z oddalenia powództwa o przywrócenie do pracy oraz z powodu nie naruszenia przepisów kodeksu pracy dot. rozwiązania umów z art. 53 kp.

O kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz. U 2013 poz. 461 ze zm.) § 12 pkt 1.1 zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60,00 złotych kosztów zastępstwa procesowego – jak w pkt 2 wyroku.

SSR Janina Połowińczak